

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های موثر بر تاب آوری فرم و فضای شهری با تاکید بر سیل و رواناب های سطحی (مورد پژوهی: شهر نور استان مازندران)

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 49، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زینب اکبری زرین - گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

محمود قلعه نویی - گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

صفورا مختارزاده - گروه شهرسازی، موسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر رویکردهای غالب در حوزه برنامه ریزی و طراحی شهری از تمرکز بر موضوع کاهش آسیب پذیری، به برنامه های افزایش تاب آوری در برابر سوانح تغییر کرده است. مفهوم تاب آوری شهری از زمان پیدایش، با برنامه ریزی شهری سروکار داشته است و رویکرد های طراحی شهری تاب آور یک زمینه کمتر توسعه یافته است. پژوهش حاضر که از نوع کاربردی است و از روش های توصیفی-تحلیلی استفاده کرده است به تاب آوری شهری در حوزه طراحی شهری می پردازد. هدف پژوهش بررسی تاثیر فرم های شهری بر تاب آوری شهری در برابر سانحه سیل و آبگرفتگی است لذا شاخص هایی برای ارزیابی تاب آوری انواع فرم های شهری در برابر این سوانح تبیین شده است. محدوده ی مطالعه در مساحتی به وسعت ۳۲۰ هکتار در شهر نور قرار داد و شاخص ها در مقیاس محلات و بلوک های محدوده ی مطالعه مورد سنجش قرار گرفته اند تا میزان تاب آوری هر یک از شاخص ها در برابر سیل و آبگرفتگی مشخص شود. برای تحلیل اطلاعات از تکنیک تاپسیس استفاده شد. نتایج حاکی از آن بود که ۲۷.۷ هکتار از محدوده ی مطالعه دارای تاب آوری بسیار پایین، ۶۲.۶ هکتار تاب آوری پایین، ۴۸.۴ هکتار تاب آوری متوسط، ۵۳ هکتار تاب آوری بالا و ۱۶.۸ هکتار تاب آوری بسیار بالا داشتند. بیشترین مساحت مربوط به سطح تاب آوری پایین با ۶۲.۶ هکتار است. در مجموع ۹۰.۳ هکتار از محدوده مطالعه تاب آوری پایین و بسیار پایین دارند که حدود ۴۳ درصد از مساحت کل مورد بررسی است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، طراحی شهری تاب آور، فرم شهری، سیل، رواناب سطحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1918816>

